

รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม: จาก คสช. - ถึงเสื้อคลุมประชาธิปไตย

Authoritarian Government: From the National Council for Peace and Order (NCPO)
to the Government in the Robes of Democracy

โอฬาร ถิ่นบางเตียว*

(Olar Thinsangtiao)

ได้รับบทความ: 1 พฤษภาคม 2563

ปรับปรุงแก้ไข: 29 มิถุนายน 2563

ดอบบริติพิมพ์: 30 มิถุนายน 2563

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้เป็นการวิพากษ์ตามกรอบการวิเคราะห์แนวเศรษฐกิจการเมือง มีสาระดังนี้ (1) เบื้องหลังการสถาปนาอำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม (พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2562) คือ ภาวการณ์มิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยมในสังคมไทย ประกอบด้วย ชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยม ชนชั้นนำภาครัฐ ชนชั้นนำในกองทัพ กลุ่มทุนผูกขาด กลุ่มชนชั้นกลางในเมือง และนักธุรกิจการเมืองได้ร่วมกันการสร้างเงื่อนไขทางการเมืองเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการรัฐประหาร (2) ภายหลังจากยึดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมไม่มีการปฏิรูปประเทศตามคำกล่าวอ้าง ทั้งหมดเป็นการหลอกลวงประชาชน เป็นภาพลวงตาเพื่อสร้างความชอบธรรมในการรัฐประหารเท่านั้น (3) รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมได้สืบทอดอำนาจผ่านกติกาประชาธิปไตยและได้เข้าสู่อำนาจในกติกาตามรัฐธรรมนูญ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อีเมล: olarn1977@gmail.com

Assistant Professor, Ph.D., Department of Political Science, Faculty of Political Science and Law, Burapha University, Thailand. Email: olarn1977@gmail.com

พ.ศ. 2560 โดยมีพรรคพลังประชารัฐเป็นกลไกขับเคลื่อนหลัก ภายหลังการเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ได้ร่วมมือกับกลุ่มทุนธุรกิจการเมือง เจ้าพ่อท้องถิ่น และการสนับสนุนอย่างแข็งขันจากวุฒิสมาชิกทำการจัดตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ (4) รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมใช้อิทธิพลทางการเมืองควบคุมกลไกสถาบันทางการเมืองหลักของประเทศได้ทั้งระบบ แต่สิ่งที่รัฐบาลฯ ไม่สามารถควบคุมได้เลย คือ ศรัทธาจากประชาชน เพราะการใช้อำนาจของรัฐบาลฯ ที่เอื้อประโยชน์เฉพาะเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์และนักการเมืองที่เป็นเครือข่ายอำนาจของตนเอง รัฐบาลคำนึงเพียงสถานะความมั่นคงในอำนาจของตนเองเป็นหลักสำคัญ ทั้งที่ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน คนยากคนจนก่อนประเทศมีชีวิตที่ยากลำบาก

คำสำคัญ: รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม, คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.), ประชาธิปไตย

Abstract

This academic article was utilized a critique of the political economy as an analytical framework which the results could be summarized as follows: (1) The people who worked behind the scenes of the power establishment of the authoritarian government (2014 - 2019) was the conservative alliance elite network in Thai society, consisting of the conservative elites, government elites, military elites, corporate monopolies, urban middle classes, and political entrepreneurs, together creating political conditions to legitimize the coup. (2) After seizing power, there was no national reform, as claimed by the authoritarian government. All were fraudulent people and an illusion to justify the coup. (3) The authoritarian government had

inherited power through democratic rules and got into power in the rule under the 2017 constitution with the Palang Pracharath Party as the main driving mechanism after the election, 24 March 2019, by cooperating with the political business capital group, local godfathers and the strong support from the senators until successfully established the government. (4) The authoritarian government used political influence to control all major political mechanisms. Hence what the government could not control at all was the faith from the people because of the use of the power of the government that gave only the advantage to the network, conservative elites, and politicians. The government considered only the status of security in one's own power despite the living of people and the poor people live hand to mouth.

Keywords: Authoritarianism Government, National Council for Peace and Order (NCPO), Democracy

บทนำ

บทความนี้เป็นการวิพากษ์ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง (Political economy) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการวิพากษ์ คือ การวิพากษ์เบื้องหลังการเข้าสู่อำนาจ การใช้อำนาจ การสืบทอดอำนาจ และผลของการใช้อำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมตั้งแต่ยุคคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จนถึงการเข้าสู่อำนาจการเป็นรัฐบาลที่พยายามอ้างความชอบธรรมจากการเลือกตั้งภายใต้กติการัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 โดยการวิพากษ์นี้เป็นการวิพากษ์ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมืองแบบเข้มข้นที่ต้องการชี้ให้เห็นเบื้องหลังและแก่นกลางของปัญหาทางการเมืองไทยตั้งแต่การเข้าสู่อำนาจ การใช้อำนาจ ความพยายามในสืบทอดอำนาจ

ผลของการใช้อำนาจของรัฐบาล คสช. และต้องการชี้ให้เห็นว่าใครได้ผลประโยชน์ ใครเสียผลประโยชน์ เป็นธรรมกับประชาชนหรือไม่อย่างไร

ผู้เขียนได้ประยุกต์การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในแนวประวัติศาสตร์ (Historical qualitative research) และวิธีวิพากษ์ในเชิงประวัติศาสตร์แบบ วิชาวิธี (Dialectic) วิธีการศึกษาดังกล่าวจะช่วยให้เราเห็นภาพความเป็นมาในอดีต ความขัดแย้ง การเปลี่ยนแปลง แรงผลักดันสู่สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะเป็นไปในอนาคตมาใช้เป็นวิธีวิทยาในการวิพากษ์และใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีจากฐานคิดทางเศรษฐศาสตร์การเมืองเป็นแนวทางในการวิพากษ์ตีความปรากฏการณ์ทางการเมืองภายใต้บริบท (Contextual) ในทุกมิติที่ปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นซึ่งเป็นมองภาพรวมทุกมิติ (Holistic perspective) ทั้งปัจจัยในเชิงโครงสร้าง (Structure) เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และตัวแสดง (Actor) ในทางการเมือง เพื่อวิพากษ์หาความสัมพันธ์และทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างถึงรากถึงโคน

กรอบแนวคิดการวิพากษ์ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง

แนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองมีกรอบการคิดการวิพากษ์ที่ไม่แยกส่วน เศรษฐกิจกับการเมืองและยังให้ความสำคัญต่อบ้างปัจจัยเชิงโครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม และอุดมการณ์ ลักษณะสำคัญอันเป็นจุดแข็งของแนวเศรษฐศาสตร์การเมือง คือ การให้ความสำคัญกับการวิพากษ์ (Critical) เพื่อเปิดมุมมองการวิเคราะห์ที่รอบด้าน ครอบคลุมองค์ความรู้ การคิด และวิเคราะห์เชิงบูรณาการที่ผสมผสานปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม อุดมการณ์ คลุกเคล้าเข้าด้วยกันเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษา

แนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองให้ความสำคัญกับการศึกษาแบบประวัติศาสตร์ เพราะการศึกษาแบบประวัติศาสตร์เชื่อว่าการที่จะให้เราถึงความจริงได้ตานั้นจะต้องเน้นศึกษาที่เป็นกระบวนการในปรากฏการณ์ที่มี

ความสัมพันธ์ในเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมอยู่ตลอดเวลา และเราสามารถมีส่วนร่วมช่วยผลักดันสังคมการเมืองไปในทางที่เราพึงปรารถนาได้เป็นธรรมชาติกับประชาชนทุกชนชั้น ทำให้การศึกษาสังคมมีความหมายและมีผลต่อการสร้างสังคมอนาคตที่พึงปรารถนา

การวิพากษ์แนวเศรษฐศาสตร์การเมือง

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ (2547) และ วัชรพล พุทธิรักษา (2559) อธิบายสาระสำคัญของกรอบการวิพากษ์ในเชิงการเมืองว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เรามองหรือวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมได้อย่างรอบด้าน โดยการวิเคราะห์แนวเศรษฐศาสตร์การเมือง มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การวิพากษ์อย่างเข้มข้น (Critical)

การวิพากษ์อย่างเข้มข้น คือ การตั้งข้อสงสัย ตั้งคำถาม ปฏิเสธหรือไม่ยอมรับต่อการอธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่ในสังคมอย่างไม่ตั้งข้อสงสัยใด ๆ ในทางกลับกันการวิพากษ์อย่างเข้มข้นต้องการเน้นให้มีการตั้งคำถามต่อข้อสรุปต่าง ๆ ที่เราได้รับตกทอดมาจากอดีต การวิพากษ์อย่างเข้มข้น เป็นกระบวนการคัดของปลอมออกจากของจริง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นการแยกปรากฏการณ์ออกจากเนื้อแท้ ซึ่งในที่สุดแล้วการวิพากษ์อย่างถึงที่สุดก็จะนำไปสู่ความจริงที่เป็นแก่นแท้ที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังของปรากฏการณ์ที่เรามองเห็นคุณค่าของการศึกษาแบบวิธีการวิพากษ์ หรือการมองให้ทะลุทะลวง หรือข้ามพ้น “เปลือกนอก” หรือ “รูปแบบ” (Form / Appearance) ของปรากฏการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ไปให้ได้อย่างถึงรากถึงโคนและอธิบายได้ถึงเบื้องหลังหรือสาเหตุที่แท้จริงของปรากฏการณ์นั้น ๆ กล่าวคือ มองเห็นได้ถึง “เนื้อแท้” หรือ “สารัตถะ” (Content / Essence) ของปรากฏการณ์อย่างแท้จริง

2. มองปรากฏการณ์แบบเป็นองค์รวม (Holistic or totality)

การมองปรากฏการณ์แบบเป็นองค์รวมนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญหลักที่ปัจเจกชน (Individual) หากแต่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลต่าง ๆ ตัวแปรที่ใช้วิเคราะห์จึงไม่ใช่ตัวแปรนามธรรม เช่น ระดับราคา อัตราดอกเบี้ย ฯลฯ แต่กลับมองสังคมและความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคมเป็นหลัก ดังนั้น การวิพากษ์แนวเศรษฐศาสตร์การเมืองจะพยายามเน้นและให้ความสำคัญต่อการมองปรากฏการณ์ทางสังคมทั้งระบบไม่แยกส่วน พิจารณาสังคมทั้งสังคมที่เป็นหน่วยรวมในการวิพากษ์ โดยมุ่งไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ ของสังคมที่ซ้อนทับกันอยู่อย่างหลากหลายไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และอุดมการณ์

การมองสังคมแบบองค์รวมให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง อุดมการณ์ หรือวัฒนธรรม วิธีการมองปัญหาแบบองค์รวมนั้นยืนยันแนวคิดที่ว่าความคิดแบบเศรษฐศาสตร์การเมืองนั้นไม่ได้เป็นลัทธิกำหนดนิยมแบบกลไก (Determinism) แต่ให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยอย่างเป็นองค์รวม

3. การวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์ (Historical analysis)

การวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่ยืนยันแก่เราได้เป็นอย่างดีว่าสังคมมีพัฒนาการ มีการเคลื่อนไหว และมีการเปลี่ยนแปลง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า มีพลวัต (Dynamic) มิใช่สังคมที่หยุดนิ่งอยู่กับที่ (Static) กล่าวคือ เป็นการมองโลกที่ไม่ยึดมั่นถาวรกับสภาวะหนึ่ง ๆ เท่านั้น แต่เข้าใจโลกและการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่งว่าเป็นเรื่องธรรมดา และการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ใช่โดยธรรมชาติ แต่ย่อมมีเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลงโดยการรังสรรค์ของมนุษย์อยู่เสมอ วิชาวิธีแบบเศรษฐศาสตร์การเมืองนี้ช่วยการศึกษารัฐศาสตร์และ

สังคมศาสตร์นั้นไม่หยุดนิ่ง มีการพัฒนาคำอธิบายและพัฒนาวิธีการศึกษาเรื่องราวทางการเมืองและสังคมได้อยู่เสมอ

4. วิเคราะห์ความขัดแย้งและการขัดกัน (Conflict and contradiction)

การวิเคราะห์ดังกล่าวเท่ากับเป็นการปฏิเสธเรื่องความสมดุลหรือความราบเรียบของระบบสังคม หากแต่เชื่อว่าพัฒนาการของระบบสังคมนั้นเกิดจากพลังผลักดันที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง และการต่อสู้ระหว่างปัจจัยที่ขัดแย้งกัน การวิพากษ์แนวเศรษฐศาสตร์การเมืองจะชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าในท่ามกลางกระบวนการพัฒนาการของระบบสังคมนั้น เป็นอยู่เช่นนั้น มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในลักษณะใดบ้าง ความขัดแย้งสามารถแก้ไขได้ภายในระบบสังคมหรือไม่ หรือเป็นปัญหาในเชิงโครงสร้าง มีปัญหาอะไรบ้างที่เราไม่สามารถแก้ไขความขัดแย้งเหล่านี้ได้อีกต่อไป และทำไมพัฒนาการสังคมแบบถอนรากถอนโคนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

การสถาปนาอำนาจ คสช.: รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม

รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม (พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2562) ที่รู้จักกันนาม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. (National Council for Peace and Order (NCPO)) โดยมี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา รับบทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะรัฐประหารด้วยการรัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ในทัศนะของผู้เขียนเห็นว่า รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมชุดนี้โดยเนื้อแท้แล้ว คือ การร่วมมือของภาคพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ในสังคมไทย แน่แน่นอนว่าภาพลักษณ์ในทางสังคมที่ปรากฏออกมาในสาธารณะพวกเขาสงสัยไม่ได้รวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นหรือมีเอกภาพภายในกลุ่มภาคีพันธมิตรชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยม (Conservative elite) ไม่ได้เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน ไม่ได้สอดคล้องประสานเป็นแบบแผนหรือเนื้อเดียวกันทั้งหมด และในบางครั้งใน

กำหนดเกมการเมืองอาจมีความเห็นแตกต่างกันในบางประเด็น แต่พวกเขามีเป้าหมายทางการเมืองในแนวทางเดียวกันอย่างชัดเจน คือ การกำจัดการปฏิรูปทางการเมืองที่ขัดขวางผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจการเมืองของชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยม

การวางยุทธศาสตร์การเมือง (Political strategy) ของกลุ่มเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยม จะไม่มีการเปิดเผยให้เห็นสถานะเครือข่ายอำนาจของตนอย่างชัดเจน มีการสร้างสภาวะคลุมเครือในเครือข่ายภาคีพันธมิตรชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมในการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจรัฐ เครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมลักษณะเป็นความร่วมมือในเชิงยุทธศาสตร์การเมืองที่มีเป้าหมายร่วมกัน คือ การโค่นล้มรัฐบาลที่มี นายทักษิณ ชินวัตร กำหนดเกมการเมืองอยู่เบื้องหลังในทัศนะของผู้เขียนเห็นว่าภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมประกอบด้วย ชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยม (Conservatives elites) ชนชั้นนำภาครัฐ (State elites) ชนชั้นนำในกองทัพ กลุ่มทุนผูกขาด กลุ่มชนชั้นกลางในเมือง นักธุรกิจการเมือง และเจ้าพ่อท้องถิ่น

ก่อนการโค่นล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยการรัฐประหารของกองทัพกลุ่มภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมได้วางยุทธวิธีหลักในการสร้างเงื่อนไขทางการเมือง ด้วยการผลิตซ้ำวาทกรรม (Discourse reproduction) ทางการเมืองเพื่อบ่อนทำลายความชอบธรรมรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในหลายรูปแบบ

ในหลายเหตุผลและข้ออ้างที่ภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมพยายามสร้างขึ้นมามีอะไรมีความหมายและทรงพลังมากไปกว่าการอ้างสถาบันพระมหากษัตริย์ การคอร์รัปชัน และการสร้างปิตาภักดี (E-DUANG: ปิตาภักดี ปิตาภักดี “ปฏิมา” การเมือง หลอกหลอน, 2 ธันวาคม 2562) เพื่อสร้างความชอบธรรมในการก่อการรัฐประหารเห็นได้อย่างชัดเจนจากเหตุผลหลักที่คณะรัฐประหาร 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 อ้างถึงจากข้อความท้ายสุดในคำแถลงการณ์ของ คสช. นั่นคือ

“คณะรักษาความสงบแห่งชาติจะยึดมั่นในความจงรักภักดี และจะปกป้อง เติบโต ดูแลรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชนชาวไทย และทรงอยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง”

การทำรัฐประหารครั้งนี้เป็นการพยายามยุติความแตกแยกในชาติที่จะส่งผลกระทบต่อสถาบันที่เป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชนชาวไทย และปกป้องให้สถาบันพระมหากษัตริย์ให้ทรงอยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง เป้าหมายดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นความพยายามที่จะรักษาจารีตสิ่งที่เรียกว่า “ความเป็นเอกภาพของชาติ” (ไชยันต์ ไชยพร, 14 ธันวาคม 2562) แต่ถ้ามองอีกด้านหนึ่งก็คือ ชุตวาทกรรมนี้เป็นความพยายามสร้างเงื่อนไข - สร้างเหตุผล และสร้างชอบธรรมให้การรัฐประหารในเมืองไทยที่เป็นที่นิยมใช้กันมาตลอดในการเมืองไทยสมัยใหม่ (ธารรงค์ดี เพชรเลิศอนันต์, 2561)

ทั้งนี้ ในทัศนะของผู้เขียนรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แม้ว่าจะมาจากการเลือกตั้ง แต่ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ก็มีจุดอ่อนสำคัญ คือ การถูกรวบจำ โดย นายทักษิณ ชินวัตร ซึ่งประเด็นนี้ฝ่ายภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฯ สามารถใช้เป็นข้ออ้างเพื่อแสวงหาแนวร่วมในการโค่นอำนาจรัฐบาลของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยเฉพาะกลุ่มชนชั้นกลางในเมืองที่ร่วมต่อต้านรัฐบาล นายทักษิณ ชินวัตร ในนาม “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ที่มี นายสนธิ ลิ้มทองกุล เป็นแกนนำคนสำคัญ ถือว่าเป็นเครือข่ายมวลชนชั้นดีของภาคีชนชั้นนำที่ร่วมกันวางแผนก่อนการรัฐประหาร พ.ศ. 2557

แม้ว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จะพยายามปฏิเสธอยู่เสมอว่าไม่ได้ถูกรวบจำใดใดทั้งสิ้นจาก นายทักษิณ ชินวัตร และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดใดกับการบริหารประเทศเป็นความคิด วิสัยทัศน์ ของตนเองทั้งหมด แต่จากข้อมูลและหลักฐานที่ปรากฏตามสื่อสาธารณะและพฤติกรรมทางการเมือง และการบริหารราชการของรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รวมถึงพรรคเพื่อไทย ในหลายกรณีสะท้อนให้เห็นอิทธิพลของ นายทักษิณ ชินวัตร ที่ครอบงำ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

และ พรรคเพื่อไทย จนถึงปัจจุบัน (“ทักษิณ” ขอบคุณคนในพรรคเพื่อไทย ขนทัพ เยี่ยมเยียนให้กำลังใจถึงดูไบ, 1 ธันวาคม 2562)

ย้อนไปหลังจากที่ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 และให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้รับการสนับสนุนจาก นายทักษิณ ชินวัตร ให้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามพรรคเพื่อไทย ท่ามกลาง กระแสข่าวว่าเป็นตัวแทนของ นายทักษิณ ชินวัตร โดย นายทักษิณ ให้เหตุผลว่า “ยิ่งลักษณ์ไม่ใช่ “นอมินี” แต่เป็น “โคลนนิ่ง” เพราะเคยทำงานร่วมกันมา เด็บโตมา ด้วยฐานคิดเดียวกัน” (กองบรรณาธิการข่าวสด, 2554)

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และพรรคเพื่อไทย ได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น จากการเลือกตั้ง เป็นชัยชนะที่ต่อเนื่องยาวนานของกลุ่มทุนธุรกิจการเมืองฝ่าย นายทักษิณ ชินวัตร และเครือข่ายพันธมิตร นับตั้งแต่รัฐประหารวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา ในชัยชนะทางการเมืองของ นายทักษิณ ชินวัตร และพันธมิตร เครือข่ายชนชั้นนำใหม่ปีกทักษิณ (กลุ่มทุนใหม่) จึงเป็นความพ่ายแพ้และความอับยศ ของภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ และนักธุรกิจการเมืองฝ่ายตรงข้าม นายทักษิณ ชินวัตร พวกเขาพยายามทุกวิถีทางเพื่อหาทางโค่นรัฐบาล โดยไม่แยแส ว่ารัฐบาลนั้นจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชนหรือไม่อย่างไร ไม่แยแสว่า ประเทศชาติบ้านเมืองจะถอยหลังเข้าคลองมากแค่ไหน

โอกาสเป็นของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ และ นักธุรกิจการเมืองฝ่ายตรงข้าม นายทักษิณ ชินวัตร อีกครั้งเมื่อ นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ได้เสนอร่าง พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือที่รู้จักกันนาม “พ.ร.บ.สุดซอย” “พ.ร.บ.ลักลอบ” โดยพระราชบัญญัติ ฉบับดังกล่าวมีเนื้อหาสำคัญ คือ นิรโทษกรรมทางการเมืองให้ทุกฝ่ายรวมถึง นายทักษิณ ชินวัตร (สับขาหลอกถึงสุดซอย ?, 14 ธันวาคม 2562)

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมเป็นจุดเริ่มต้นของจุดจบรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่มี นายทักษิณ ชินวัตร อยู่เบื้องหลังในการวางยุทธศาสตร์ทางการเมืองครั้งนี้ เกิดการต่อต้านของประชาชนอย่างกว้างขวาง เป็นการแสดงออกทางการเมืองครั้งใหญ่ของประชาชนต่อ “ร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรม” ทั้งมวลชนที่เป็นพันธมิตรของพรรคเพื่อไทย กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) และมวลชนฝ่ายตรงข้าม เป็นจุดพลิกผันสำคัญอันนำไปสู่การประกาศยุบสภาของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2556

แต่สถานการณ์บานปลายขึ้นเมื่อ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนั้น) ซึ่งเป็นตัวละครตัวหนึ่งของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ ได้ร่วมกันวางแผนการเดินเกมการเมืองผ่าน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และ พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะพรรคการเมืองที่เป็นตัวแทนของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ เพื่อหวังโค่นรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เปลี่ยนบทบาทจากเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์มาเป็น “ลูกกำนัน” และเป็นแกนนำมวลชนในนาม คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) หรือ มีอบกหวัด หรือ มวลมหาประชาชน

แม้ว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จะประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2556 เพราะด้านกระแสดการชุมนุมไม่ไหวและได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 แต่ไม่สามารถยุติการเคลื่อนไหวของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ได้เพราะเป้าหมายของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ในฐานะแกนนำ กปปส. และในฐานะหมากเบี้ยในเกมอำนาจของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ ไปไกลกว่าการคัดค้านพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม คือ การโค่นรัฐบาลของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยพวกเขาได้ร่วมกันสร้างวาทกรรมหลอกลวงประชาชนผู้เข้าร่วมชุมนุมว่า จำเป็นต้องโค่นรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์

ชินวัตร เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการนำไปสู่การปฏิรูปประเทศไทยอย่างรอบด้าน (นิรโทษกรรม “สุดซอย” หายนะ “เพื่อไทย” ลุงกำนัน ปั่นมือบลูทชี ขัปลั่ ยิ่งลักษณ์, 4 ธันวาคม 2562)

การเคลื่อนไหวของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และภาคีพันธมิตรเครือข่าย ชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ ได้สร้างละครตบตาประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุมว่า กปปส. ต้อง ปฏิรูปประเทศไทย ไม่เอาการเมืองแบบเดิม แต่ในความจริงแล้ว เป็นเพียงเกม การเมืองของชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ ที่ร่วมมือกับ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และ เครือข่ายนักการเมืองในกลุ่มของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ได้ร่วมกันสร้างละคร ปฏิรูปประเทศไทย หลอกลวงประชาชนที่เข้าร่วมการเคลื่อนไหวกับ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เพื่อเปิดทางให้กองทัพแทรกแซงการเมืองด้วยการก่อรัฐประหาร ฉีกรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 สอดคล้องกับการอภิปรายของ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา หัวหน้าพรรคประชาชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ หัวหน้า พรรคประชาชาติ ได้เปิดโปงข้อมูลให้ประชาชนได้รับทราบกลางรัฐสภาว่า การรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ของ คสช. ที่โค่นระบอบประชาธิปไตยและยึดอำนาจ รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นั้นได้มีการเตรียมการมากกว่า 3 ปี

“วันมูหะมัดนอร์ มะทา หัวหน้าพรรคประชาชาติ สมาชิก ส.ส. บัญชีรายชื่อ ลูกขึ้นอภิปรายขอลาม พล.อ. ประยุทธ์ ว่าเหตุการณ์เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ในการเรียกกลุ่มนักการเมืองต่าง ๆ มาพบที่ สโมสรทหารบกวิภาวดี ที่ พล.อ. ประยุทธ์ ระบุในห้องประชุมก่อนทำ รัฐประหาร โดยชี้ว่าที่นักการเมือง พร้อมพูดว่า “ใครอย่าคิดสู้ สู้ก็สู้ไม่ได้ ผมเตรียมการเรื่องนี้มา 3 ปีแล้ว” ขอลามว่าเรื่องนี้หมายความว่าอะไร เพราะย้อนไปตั้งแต่ยังไม่เกิดเหตุการณ์เกิดขึ้น ท่านเตรียมการเรื่องนี้ตั้งแต่ยังไม่มีการเลือกตั้ง ให้นายกมาปฏิบัติ เพราะท่านระบุว่าเขามาเพื่อ แก้ปัญหาแต่ที่บอกว่าเตรียมการมา 3 ปีหมายความว่าอะไร” (“วันมูหะมัดนอร์”

แถลงสภา ถามต่อหน้าบิกตู พุดวางแผนก่อนยึดอำนาจ 3 ปี หมายความว่าอะไร ?, 2 ธันวาคม 2562)

ทั้งนี้เมื่อศึกษาพัฒนาการของความขัดแย้งของกลุ่มชนชั้นนำทางการเมือง ผู้เขียนพบว่าเป็นการต่อสู้กันอย่างต่อเนื่องยาวนานซึ่งคู่ขัดแย้งเบื้องหลังฉาก คือ การต่อสู้ของเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยมกับเครือข่ายชนชั้นนำใหม่ จนนำไปสู่รัฐประหารวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. พลวัตของความขัดแย้งในการเมืองไทย ผู้เขียนเห็นว่า เกิดขึ้นจากการรัฐประหารรัฐบาล นายทักษิณ ชินวัตร เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 หลังการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 พรรคพลังประชาชน ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของ นายทักษิณ ชินวัตร ชนะการเลือกตั้งและเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช ในฐานะหัวหน้าพรรคพลังประชาชน เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อมา นายชัช ชลวร ประธานศาลรัฐธรรมนูญ พร้อมองค์คณะได้ออกนั่งบัลลังก์อ่านคำวินิจฉัย ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาและคณะกรรมการ การเลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความสิ้นสุดการเป็นนายกรัฐมนตรีของ นายสมัคร สุนทรเวช ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 267 ประกอบมาตรา 182 (7) เนื่องจากรับเป็นพิธีกรกิตติมศักดิ์ของรายการ “ชิมไปบ่นไป” และ “ยกโขยง 6 โมงเช้า” ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์ 9 ต่อ 0 เสียง เห็นว่า นายสมัคร สุนทรเวช กระทำต้องห้ามขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 267 เรื่องคุณสมบัติ ของนายกรัฐมนตรี จึงทำให้ความเป็นนายกรัฐมนตรีของ นายสมัคร สิ้นสุดลง

ต่อมา นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ได้รับเลือกจากคณะรัฐมนตรีให้เป็น รักษาราชการนายกรัฐมนตรี และได้รับการเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีคนที่ 26 นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ถูกวิพากษ์วิจารณ์หนักว่าถูกรวบจำ จาก นายทักษิณ ชินวัตร เพราะ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ มีฐานะเป็นน้องเขยของ นายทักษิณ ชินวัตร สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยไม่ได้คลี่คลายไป ในทางที่ดีขึ้น ความขัดแย้งทางการเมืองยังคงมีอยู่เมื่อพรรคพลังประชาชนถูกยุบ

นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ พ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ภายหลังการพ้นจากตำแหน่งสภาได้มีการลงมติเลือก นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี

ต่อมาเกิดกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ซึ่งก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางว่าเป็นกลุ่มมวลชนชั้นจัดตั้งของเครือข่ายชนชั้นนำใหม่ที่มี นายทักษิณ ชินวัตร เป็นแกนนำอยู่เบื้องหลัง ในชุมนุมประท้วงต่อต้านรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กลุ่ม นปช. ได้ปลุกกระดมให้ประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุมเห็นว่าการโค่นรัฐบาลของ นายทักษิณ ชินวัตร รัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช และรัฐบาล นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเป็นสิ่งเลวร้ายและอยู่ผิดธรรมต่อฝ่ายประชาธิปไตย ทั้งหมดเป็นการทำนองอย่างเป็นระบบและเป็นขบวนการของเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ที่เป็นคู่ขัดแย้งกับ นายทักษิณ ชินวัตร หรือที่กลุ่ม นปช.เรียก เครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ว่า “พวกอำมาตย์”

รัฐบาลขอคืนพื้นที่จากผู้ชุมนุมในวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2553 ได้เกิดเหตุการณ์ปะทะกันอย่างรุนแรง เหตุการณ์ขอคืนพื้นที่ทำให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมบาดเจ็บและเสียชีวิต หลังจากเหตุการณ์ขอคืนพื้นที่ในเดือนเมษายน กลุ่มผู้ชุมนุมก็ยังชุมนุมกดดันรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อย่างต่อเนื่องและเข้มข้นขึ้นจนท้ายที่สุดก็เกิดเหตุการณ์ปะทะกันอย่างรุนแรงพื้นที่ราชประสงค์เป็นโศกนาฏกรรมกลางเมืองหลวง เป็นบาดแผลประวัติศาสตร์การเมืองไทยอีกหน้าหนึ่ง รัฐบาลเรียกการฆ่าประชาชนอย่างเลือดเย็นว่า “กระชับพื้นที่”

ยุทธการกระชับพื้นที่ของทางรัฐบาลเริ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ 14 - 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 จากการที่เจ้าหน้าที่ทหารได้ทำการกระชับพื้นที่และได้ใช้กระสุนจริงฆ่าประชาชนคนในชาติอย่างเลือดเย็น ในที่สุดฝ่ายแกนนำ นปช. ได้มีมติตัดสินใจประกาศยุติการชุมนุม โดยแกนนำได้ขึ้นเวทีปราศรัยและพร้อมที่จะเดินทางไปมอบตัวที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เหตุการณ์สลายชุมนุมทางการเมืองเมื่อเดือนเมษายน - พฤษภาคม พ.ศ. 2553 มีผู้เสียชีวิตรวม 94 ราย หลังจากเหตุการณ์สลายการชุมนุมปี พ.ศ. 2553 รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประกาศยุบสภา

มีการจัดการเลือกตั้งใหม่พรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้ง ได้จัดตั้งรัฐบาล โดยมี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่ง นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีฐานะเป็นน้องสาวใกล้ชิด นายทักษิณ ชินวัตร ชัยชนะของพรรคเพื่อไทย สร้างความไม่พอใจให้เครือข่ายชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมเป็นอย่างมาก เพราะไม่สามารถโค่น นายทักษิณ ชินวัตร ให้พ้นเส้นทางอำนาจ รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ภายใต้การบงการของ นายทักษิณ ชินวัตร ได้เสนอนโยบายสร้างความปรองดองสมานฉันท์ เป็นนโยบายเร่งด่วนมีการเสนอร่างกฎหมายปรองดองสมานฉันท์ และได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมเข้าสู่การประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม เพราะมองว่าร่างกฎหมายดังกล่าวมีความเคลือบแคลง มีวาระซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือนายทักษิณ ชินวัตร ให้กลับเข้าประเทศไทย

ในสนามการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจทางการเมืองถือเป็นโอกาสและจังหวะที่ดีของเครือข่ายชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมที่จะโค่นรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จากความไม่พอใจของประชาชนร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมเกิดการชุมนุมคัดค้านนำโดย นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ซึ่งเป็นหมากเบี้ยของเครือข่ายชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมพลังคัดค้านอย่างเต็มที่จนทางฝ่ายรัฐบาลเห็นว่า การชุมนุมจะบานปลายจึงได้พยายามถอนร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ถึงแม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมจะไม่ผ่านมติเห็นชอบจากวุฒิสภา นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ไม่ยอมยุติการชุมนุม แม้ว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ประกาศยุบสภาและได้กำหนดวันเลือกตั้ง ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ได้บัญชาการให้มีการขัดขวางการเลือกตั้งและได้ยกระดับการชุมนุมอีกครั้ง คือ ใช้อุทธรศาสตร์ Shutdown กรุงเทพฯ หรือ “ปิดกรุงเทพฯ” เพื่อกดดันให้รัฐบาลรักษากร นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ลาออก

ความขัดแย้งทางการเมืองทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 2 กุมภาพันธ์

พ.ศ. 2557 ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยผู้ตรวจการแผ่นดินได้ส่งคำร้องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญชี้ขาดว่าการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 เป็นโมฆะหรือไม่ ซึ่งผลคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญตัดสินว่าการเลือกตั้งในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 เป็นโมฆะ เนื่องจากไม่สามารถทำการเลือกตั้งได้ทั่วประเทศ เพราะโดนขัดขวางจากกลุ่มผู้ชุมนุม

ประกอบกับในวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 รักษาการนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ถูกศาลรัฐธรรมนูญตัดสินว่า มีความผิดฐานใช้อำนาจในทางมิชอบในการแต่งตั้งโยกย้าย นายถวิล เปลี่ยนศรี เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ส่งผลให้สถานการณ์ทางการเมืองยิ่งเลวร้ายลง ในขณะที่ การชุมนุมของประชาชนเริ่มบานปลาย จากสถานการณ์ทางการเมืองที่เลวร้ายลง เมื่อการชุมนุมต่อต้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมยกยกระดัดไปสู่การต่อต้านระบอบทักษิณเกิดความรุนแรงอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มหนักหน่วงกว่าที่ผ่านมาจากการปะทะกันด้วยการประเบิดปิงปอง ปืนพก ก๊วยกระดัดมาเป็นระเบิดขว้างเอ็ม 79 และการใช้อาวุธสงครามกราดยิง ใช้เพียงแต่กลุ่ม กปปส. เท่านั้นที่เป็นฝ่ายถูกกระทำ กลุ่มต่อต้าน กปปส. เองก็ได้รับบาดเจ็บจากอาวุธในเหตุการณ์ปะทะที่แยกหลักสี่รวมทั้งฝ่ายตำรวจที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากปฏิบัติการขอคืนพื้นที่สะพานผ่านฟ้าฯ

จากความขัดแย้งทางการเมืองที่ยังไม่เห็นแสงสว่างของการยุติความขัดแย้งกลุ่ม กปปส. เองก็ไม่มีทีท่าอ่อนข้อให้แกรัฐบาล พร้อมกันนั้นคนเสื้อแดง หรือ กลุ่ม นปช. ที่สนับสนุนรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ก็ประกาศตั้งกองกำลังอาสาสมัครพิทักษ์ประชาธิปไตยแห่งชาติ หรือ อพช. ตั้งเป้ารวมคนให้ได้ 2 แสนคนต่อต้าน กปปส.ทุกรูปแบบก็เป็นภาวะที่ทุกฝ่าย แม้แต่กลไกของรัฐอย่างศูนย์รักษาความสงบ (ศรส.) ประเมินสถานการณ์อย่างกังวลว่าอาจเป็นชนวนนำไปสู่ สงครามกลางเมือง (Civil war) (เปิดแผนเสื้อแดงโคลนนิ่ง กปปส., 2 ธันวาคม 2562)

ท้ายที่สุดในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็ได้ประกาศกฎอัยการศึก เพื่อเข้าควบคุมสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม พร้อมทั้งเป็นคณากลางไกล่เกลี่ยปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง โดยวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ได้เรียกตัวแทนแต่ละฝ่ายของคู่ขัดแย้งเข้าไปเจรจาหาทางออก ในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้เรียกตัวแทนของคู่ขัดแย้งไปเจรจาปรึกษาทางออกอีกครั้ง ผลของการเจรจาไม่สามารถหาข้อยุติได้ต่างฝ่ายต่างยึดมั่นในแนวทางของกลุ่มตนเอง ซึ่งผลของการเจรจาที่ล้มเหลว พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงตัดสินใจยึดอำนาจ (ประภาพร สีหา, 2560)

จะเห็นได้ว่าพลวัตของความขัดแย้งการเมืองไทย พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2557 เนื้อแท้ของความขัดแย้งที่เป็นฉากหลังของการเมืองไทย คือ การต่อสู้กันอย่างต่อเนื่องยาวนานของเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมกับเครือข่ายชนชั้นนำใหม่ นับตั้งแต่การรัฐประหาร วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 จนถึงรัฐประหารวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. นอกจากนี้ ภายใต้ความขัดแย้งของเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยมกับเครือข่ายชนชั้นนำใหม่ ได้ขาดผลที่ร้ายลึกในสังคมไทยประชาชนถูกแยกออกเป็น 2 ขั้วอย่างชัดเจน ความขัดแย้งของชนชั้นนำได้สร้างความขัดแย้งทั้งในเชิงลึกและขยายวงกว้างขวางออกไปทั่วทั้งประเทศเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “หญ้าแพรกแผลกราน...ข้างสารชนกัน”

ลักษณะการใช้อำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม: คณาธิปไตยของพวกพ้องและนายทุนผูกขาด

เมื่อทุกอย่างเป็นไปตามแผนการที่วางไว้ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ในประชุมร่วม 7 ฝ่าย (ลำดับเหตุการณ์วันที่ 20 - 22 พ.ค. วันรัฐประหาร, 14 ธันวาคม 2562) เพื่อเล่นละครแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกจัดตั้งขึ้น โดยภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ ผ่าน พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะตัวละคร

สำคัญในเกมนี้เล่นละครทำที่สอบถาม นายชัยเกษม นิติสิริ ในฐานะหัวหน้าตัวแทนฝ่ายรัฐบาลอย่างชิงช้า

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา; รัฐบาลยืนยันไม่ลาออกใช่หรือไม่ ?

นายชัยเกษม นิติสิริ; ต้องการดำเนินการต่อจนกว่าจะครบวาระตามกฎหมาย

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา; หากเป็นแบบนี้ ผมขอโทษด้วยนะที่ต้องยืดอำนาจ

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา แสดงบทบาทสมจริงสั่งจับกุมสมาชิกคณะรัฐมนตรี ตลอดจนแกนนำ กปปส., นปช. และพรรคการเมืองที่เข้าร่วมเจรจาทั้งหมดถูกนำไปกักขังที่กรมทหารราบที่ 1 มหาดเล็กรักษาพระองค์ ต่อมาเวลา 16:30 น. พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศตั้ง “คณะรักษาความสงบแห่งชาติ” (คสช.) ยึดอำนาจรัฐบาลรักษาการทันที สำหรับผู้ที่ถูกควบคุมตัว ประกอบด้วย 4 ฝ่าย ดังนี้ (“รัฐประหาร” ผบ.ทบ. แกลงยึดอำนาจ, 2 ธันวาคม 2562)

1. ฝ่ายรัฐบาล นายชัยเกษม นิติสิริ นายวราเทพ รัตนากร นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย พลตำรวจโทวิโรจน์ เปาอินทร์ นายภูมิธรรม เวชยชัย นายชูศักดิ์ ศิรินิล นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา และนายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์

2. พรรคประชาธิปัตย์ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายจุติ ไกรฤกษ์ นายศิริโชค โสภา นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ และ นายชานี ศักดิเศรษฐ์

3. กปปส. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ นายสมบัติ อารังธัญวงศ์ และ นายสมศักดิ์ โกศัยสุข

4. นปช. นายจตุพร พรหมพันธุ์ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ นางธิดา ถาวรเศรษฐ์ นายวีระกานต์ มุสิกพงศ์ และ นายก่อแก้ว พิกุลทอง

การรัฐประหารครั้งนี้ นับเป็นการรัฐประหารครั้งที่ 13 ในประวัติศาสตร์ไทย การเมืองไทย เป็นชัยชนะที่แสนอัปยศของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำ

ฝ่ายอนุรักษฯ ที่หวังทำลายฝ่ายตรงข้าม หรือชนชั้นนำทางการเมืองอีกฝ่าย เพื่อกำจัดอิทธิพล นายทักษิณ ชินวัตร ในการเมืองไทย เพื่อตอกย้ำความจริงและผลิตซ้ำวาทกรรมของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ มีการให้ทหารเดินแจกใบปลิวให้ประชาชนที่สัญจรย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิในวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2557 (คสช. แจกใบปลิว 10 เหตุผลทำรัฐประหารที่อนุสาวรีย์ชัยฯ , 2 ธันวาคม 2562) เนื้อหาระบุเหตุผลที่ คสช. ยึดอำนาจ ดังนี้

1. มีความขัดแย้งทางความคิดการเมืองอย่างรุนแรงจนถึงระดับครอบครวัคนไทย
 2. การใช้อำนาจการปกครองแบบเดิมไม่สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและการกระทำผิด
 3. แนวทางการเลือกตั้งในรูปแบบเดิมมีการต่อต้านอย่างกว้างขวาง ถ้าปล่อยไว้อาจเกิดปัญหาวุ่นวายไม่รู้จบ
 4. การชุมนุมทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนทุกหมู่เหล่า ทำให้ประชาชนแตกความสามัคคี
 5. ปัญหาทุจริต
 6. การบังคับใช้กฎหมายต่อปัญหาข้างต้น บังคับใช้ไม่ได้ทุกกลุ่ม ทำให้เกิดความหวาดระแวง กลียดชังกันในกลุ่มประชาชนเป็นวงกว้าง มีการยุยงปลุกปั่นให้ใช้ความรุนแรง
 7. การบริหารราชการแผ่นดินไม่สามารถกระทำได้อย่างเด็ดขาด ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของชาติ และความทุกข์ของประชาชน
 8. ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ไทย
 9. การปลุกระดมมวลชนโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่
 10. มีการจัดตั้งและใช้กองกำลังติดอาวุธ
- ภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ และคณะรัฐประหารหลอกลวงประชาชนทั้งประเทศว่า ปฏิรูปประเทศไทยอย่างรอบด้านจะกวาดล้างการ

คอร์รัปชัน ลดความตึงเครียดทางการเมือง เปลี่ยนสภาพเศรษฐกิจไทย แก้ไขปัญหา ระบบการศึกษาและโครงสร้างพื้นฐานของไทย และการจัดสรรงบประมาณของรัฐ อย่างเสมอภาคตามภูมิภาคต่าง ๆ ฯลฯ

หลังจากยึดอำนาจได้สำเร็จภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ และคณะรัฐประหาร คสช. ก็เริ่มเผยแพร่ธาตุแท้ให้ประชาชนได้เห็นว่าไม่มีการปฏิรูปอะไรเพื่อประเทศชาติและประชาชนตามคำกล่าวอ้างในการรัฐประหาร ทั้งหมดเป็นการหลอกลวงประชาชน เป็นภาพลวงตาเพื่อสร้างความชอบธรรมในการรัฐประหาร เท่านั้น (4 ปี คสช. ปฏิรูปแค่พิธีกรรม, 1 ธันวาคม 2562). เบื้องหลังการยึดอำนาจ คือ แย่งชิงอำนาจและการกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจการเมืองระหว่างภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ และกลุ่มนายทหารที่ก่อการรัฐประหาร เท่านั้น

คณะรัฐประหาร หรือ รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมเรียกตนเองว่า คสช. คือ กลุ่มนายทหารที่ซัดและเห็นแก่ตัวที่สุดในประวัติศาสตร์ของกองทัพ นายทหารกลุ่มนี้เติบโตจากระบบอุปถัมภ์ เล่นพรรคเล่นพวก มีความทะเยอทะยานในอำนาจ ไม่มีวิสัยทัศน์ และไร้ความสามารถในการนำพาประเทศ หวังเพียงการให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง ไม่สนใจวิธีการว่าจะชอบธรรมหรือไม่ ไม่ใช่วิถีทางของสุภาพบุรุษทางการเมือง สมคบคิดกับภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ กลุ่มทุนผูกขาด นักธุรกิจการเมือง เจ้าพ่อท้องถิ่น พรรคการเมือง และนักการเมืองที่ไร้อุดมการณ์โค่นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง

ผู้เขียนเห็นว่านายทหารกลุ่มนี้ได้ปิดกั้น เพื่ออำพรางความอ่อนแอ ซัดและของกล่มตนเอง ด้วยการตั้งชื่อเครือข่ายอำนาจให้ดูน่าเกรงขามว่า “*กลุ่มบูรพาพยัคฆ์*” (ปิยะภพ เอนกทวีกุล, 2 ธันวาคม 2562) กลุ่มนายทหารนี้ไม่ได้มีอุดมการณ์ทางการเมืองอะไรเลยที่ชัดเจนในการสร้างอนาคตของชาติและความอยู่ดีกินดีของประชาชน นอกจากความทะเยอทะยานในอำนาจ อยากมีอำนาจ (แต่ไม่กล้าลงสมัครรับเลือกตั้ง) และใช้อำนาจเพื่อสนองผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องเท่านั้น

ในทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์ Aristotle เรียกลักษณะการปกครองแบบนี้ว่า คณาธิปไตย (Oligarchy) (Whibley, 2020, January 3) คือ การปกครองโดยที่อำนาจอยู่ในมือคณะหรือกลุ่มบุคคล เช่น กลุ่มเครือข่ายชนชั้นนำ ทหาร ข้าราชการ โดยคณะบุคคลเหล่านี้มีใช้อำนาจปกครองรัฐ / ประเทศเพื่อบ่มผลสนองตอบประโยชน์ของกลุ่มตนเองและพวกพ้องเป็นสำคัญไม่ได้ทำเพื่อประเทศชาติและประชาชนไม่สนใจหลักการและกติกาในการปกครอง เป็นคณะผู้ปกครองที่อ่อนแอ ขี้ขลาด แต่ทะเยอทะยานในอำนาจ

ในการปกครองของกลุ่มคณาธิปไตยจะอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นกลไกสำคัญในการปกครองเพื่อหลอกลวงประชาชนว่าสิ่งที่พวกเขาทำ คือ สิ่งที่ถูกต้องตามหลักการปกครองและหลักกฎหมาย พวกเขาจะอาศัยนักนิติศาสตร์ที่มีชื่อเสียง มีความทะเยอทะยานในอำนาจและผลประโยชน์ ไร้อุดมการณ์ ไร้จริยธรรม ไร้คุณธรรม มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยตีความหลักการปกครอง บิดเบือนหลักการทางนิติศาสตร์ ทำลายเจตนารมณ์ของกฎหมาย พยายามทุกวิถีทางเพื่อช่วยกลุ่มคณาธิปไตยให้รอดช่องว่างของกฎหมาย เพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครองประเทศให้กลุ่มคณาธิปไตย

ประชาชนผู้รักความเป็นธรรมในประเทศมักจะเรียกผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ว่า เนติบริกร พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคณาธิปไตยที่ได้ผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ จากคณาธิปไตย เช่น ตำแหน่งในรัฐบาล อำนาจ เกียรติยศ จากการทรยศต่อหลักวิชา ในสายตาประชาชนผู้รักความเป็นธรรมจะมองว่าพวกเขามีสถานะไม่ต่างจากทาสผู้รับใช้ เพื่อแลกกับเศษอาหารจากกลุ่มคณาธิปไตยซึ่งไม่ต่างจากสุนัขที่เขาเลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน

เมื่อรัฐบาลเผด็จการทาสนายทุนมีหน้าที่รับใช้นายทุนไม่ใช่ประชาชน พลเมืองเจ้าของประเทศ ใครที่เห็นต่างจากรัฐบาลเผด็จการทาสนายทุนก็จะถูกคุกคามด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความหวาดกลัว สยบยอมต่ออำนาจแลร์รี่ ไดมอนด์ (Larry Diamond) นักวิชาการอาวุโสจากสถาบันฮูเวอร์ ศาสตราจารย์

ด้านรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด เจ้าของหนังสือ In Search of Democracy ที่เขียนวิเคราะห์สถานการณ์ของระบอบประชาธิปไตยในระดับโลกในเชิงคุณภาพและควมมีประสิทธิภาพของระบบธรรมาภิบาล ในการบรรยายพิเศษในหัวข้อ “เราจะรับมือกับวิกฤตการณ์ประชาธิปไตยโลกได้อย่างไร” ณ สถาบันพระปกเกล้า แลรี โทมอนด์ ได้นำเสนอประชาธิปไตยโลกที่ถดถอยกับบันไดเผด็จการ 12 ขั้น เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการใช้อำนาจของรัฐบาลเผด็จการทาสนายทุนในนาม คสช. มีความคล้ายคลึงกันอย่างมีนัยยะสำคัญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ หลัก 12 ข้อของระบอบเผด็จการในโลก (แลรี โทมอนด์: ประชาธิปไตยโลกที่ถดถอยกับบันไดเผด็จการ 12 ขั้น, 1 ธันวาคม 2562)

1. ทำลายความชอบธรรมของฝ่ายที่คัดค้าน
2. บ่อนทำลายความเป็นอิสระของศาล
3. บ่อนทำลายความเป็นอิสระของสื่อ
4. ควบคุมระบบสื่อสารมวลชนของรัฐ
5. ควบคุมเสรีภาพบนอินเทอร์เน็ต
6. ปรามภาคประชาสังคม (NGO, มหาวิทยาลัย, กลุ่มนักคิด)
7. ช่มชู้ให้ภาคธุรกิจยอมจำนน
8. ทำให้นายทุนที่เป็นพวกของตนร่ำรวยขึ้น
9. ขยายขอบเขตการควบคุมทางการเมืองไปสู่ภาคส่วนราชการและความมั่นคง
10. โกงกติกาการเลือกตั้ง
11. ใช้อำนาจควบคุมหน่วยงานจัดการเลือกตั้ง
- และ 12. ทำข้อ 1 - 11 ซ้ำอย่างเอาจริงเอาจังยิ่ง ๆ ขึ้นไป

การสืบทอดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม: ผ่านเสื้อคลุมประชาธิปไตย

หลังจากยึดอำนาจผ่านมา 5 ปี (พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2562) รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมเริ่มหลงใหลในอำนาจ ต้องการการสืบทอดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมผ่านเสื้อคลุมประชาธิปไตย โดยคณะนายทหารที่อ่อนแอและซ้ซลาดในนาม คสช. ได้อาศัยเสื้อคลุมประชาธิปไตยจอมปลอมเข้าสู่อำนาจในกติกาตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 โดยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 เป็นที่รับรู้กันอย่างกว้างขวางว่าถูกร่างขึ้นจากใบสั่งของคณะนายทหารที่อ่อนแอและซ้ซลาด เพื่อต้องการสืบทอดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมผ่านเสื้อคลุมประชาธิปไตย ได้มีการให้บริวารและทาสรับใช้ร่างขึ้นมาและได้จัดให้มีพิธีกรรมการลงประชามติจากประชาชน เพื่ออ้างความชอบธรรมว่าได้ผ่านการรับรองจากประชาชนเพื่อตอบตาประชาชนว่า นี่คือกติกา นี่คือ รัฐธรรมนูญ และ นี่คือ ประชาธิปไตย (สืบทอดอำนาจ, 16 พฤศจิกายน 2562)

เหล่าทาสรับใช้ คสช. ได้หลอกลวงประชาชนทั้งแผ่นดินว่ารัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 เป็นรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกง เพื่อให้ประชาชนตายใจเชื่อใจและลงมติสนับสนุนรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 แต่ถ้าพิจารณาอย่างถ่องแท้และด้วยใจเป็นธรรมพบว่า เจตนารมณ์ที่แท้จริงของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 คือ สืบทอดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมผ่านเสื้อคลุมประชาธิปไตยเท่านั้น อย่างกรณีการได้มาของวุฒิสมาชิก (สว.) ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ใช้ระบบสรรหาที่อำนาจสูงสุดในการสรรหาอยู่ คสช. และยังมี ส.ว.โดยตำแหน่งอีก 6 คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม, ผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ผบ.สส.), ผู้บัญชาการทหารบก (ผบ.ทบ.), ผู้บัญชาการทหารเรือ (ผบ.ทร.), ผู้บัญชาการทหารอากาศ (ผบ.ทอ.), และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผบ.ตร.) เป็นคนของ คสช. กล่าวได้ว่า 250 คน ของ ส.ว. มาจากการแต่งตั้งของ คสช. ทั้งสิ้นที่สำคัญรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ให้อำนาจ สว. มีอำนาจในการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรี โดยปกติ ส.ว.จากการแต่งตั้งมักจะเป็นเพียงสภาตรวจสอบ หรือกลั่นกรองกฎหมาย แต่ ส.ว. 250 คน จากบทเฉพาะกาลของ

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 มีอำนาจเลือกนายกรัฐมนตรีถึง 2 สมัย ทั้งยังมีอำนาจติดตามเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และมีสิทธิ์ร่วมประชุมกับ ส.ส. ในการพิจารณาร่างกฎหมายที่อ้างว่า “ปฏิรูปประเทศ” เนื้อหาของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 คือ กติกาในการสืบทอดอำนาจอย่างเปิดเผยของคณะนายทหารที่อ่อนแอและซัดเซในนาม คสช.

นอกจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ที่ถูกร่างขึ้นมาเพื่อสืบทอดอำนาจของ คสช. ยังมีพรรคพลังประชารัฐซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า เป็นพรรคการเมืองที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการสืบทอดอำนาจเผด็จการอำนาจอธิปไตย เป็นพรรคหนังร้านอำนาจของคณะนายทหารฯ ที่ต้องการสืบทอดอำนาจทางการเมืองผ่านการเลือกตั้ง หวังให้กระบวนการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยจอมปลอมห่อคลุมความอัปยศของตนเอง คณะนายทหารฯ ได้วางแผนควบคุมแทรกแซงองค์อิสระในการบริหารการเลือกตั้ง อาศัยเครือข่ายราชการ และเจ้าพ่อท้องถิ่นมาเป็นแนวร่วมเครือข่ายพันธมิตรในสนามการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ในการจัดตั้งรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ได้มีการร่วมมือกับกลุ่มทุนธุรกิจการเมือง และพรรคการเมือง อันประกอบด้วย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคภูมิใจไทย พรรคชาติไทยพัฒนา พรรคชาติพัฒนาฯ และการสนับสนุนอย่างแข็งขันจากวุฒิสมาชิก (สว.) ที่ต้องทำหน้าที่ต่างตอบแทนคณะนายทหารในนาม คสช. ที่ได้เลือกตนเองเป็นวุฒิสมาชิก (สว.) ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลตามกติการัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ได้สำเร็จ

ผลโหวตเลือกนายกรัฐมนตรีคนที่ 30 ของประเทศไทย เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2562 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะสมาชิกหุ่นเชิดของกลุ่มนายทหารอ่อนแอและซัดเซกลุ่มนี้ ได้ถูกเสนอชื่อโดยพรรคพลังประชารัฐชนะด้วยเสียงสนับสนุนจาก ส.ส. และ ส.ว. รวมกัน 500 คะแนน ขณะที่ นายธนธร จิรรุ่งเรืองกิจ ที่ถูกเสนอชื่อ โดย 7 พรรคที่เรียกตัวเองว่าเป็นฝ่ายประชาธิปไตย ได้เสียงสนับสนุน 244 คะแนน มีสมาชิกวุฒิสภางดออกเสียงทั้งหมด 3 คน คือ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา), นายพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) และ นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ เขต 1 พรรคภูมิใจไทย โดยในการประชุมรัฐสภาครั้งนี้มีสมาชิกเข้าประชุมทั้งหมด 747 คน

ในการประชุมรัฐสภาครั้งนี้มีสมาชิกเข้าประชุมทั้งหมด 747 คน ขาด 3 คน ได้แก่ นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ พรรคอนาคตใหม่ ที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ที่ประกาศลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ทำการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี และ นางจุมพิตา จันทรขจร พรรคอนาคตใหม่ ที่ลาป่วย

สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) 249 คน เทคะแนนให้ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา (งดออกเสียง 1 คน คือ นายพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา) เช่นเดียวกับ ส.ส. พรรคพลังประชารัฐที่เทให้ พลเอกประยุทธ์ ทั้งหมด 116 เสียง พรรคประชาธิปัตย์ 51 เสียง พรรคภูมิใจไทย 50 เสียง พรรคชาติไทยพัฒนา 10 เสียง พรรครวมพลังประชาชาติไทย 5 เสียง พรรคชาติพัฒนา 3 เสียง พรรคพลังท้องถิ่นไท 3 เสียง พรรครักษ์ผืนป่าประเทศไทย 2 เสียง พรรคประชาชนปฏิรูป 1 เสียง และ 10 พรรคเล็ก รวม 10 เสียง

สำหรับ 2 เสียงที่หายไปของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งมี ส.ส. ทั้งหมด 53 คน คือ นายชวน หลีกภัย งดออกเสียง เนื่องจากเป็นประธานรัฐสภา และ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ลาออกจากตำแหน่ง ส.ส. ก่อนการประชุมโหวตเลือกนายกฯ ส่วนพรรคภูมิใจไทย งดออกเสียง 1 คน คือ นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ ส.ส. ศรีสะเกษ เขต 1

ขณะที่ ส.ส. 7 พรรค ที่เรียกตนเองว่า “ฝั่งประชาธิปัตย์” 244 เสียง โหวตให้ นายธนาธร ได้แก่ พรรคเพื่อไทย 136 เสียง พรรคอนาคตใหม่ 79 เสียง พรรคเสรีรวมไทย 10 เสียง พรรคประชาชนชาติ 7 เสียง พรรคเศรษฐกิจใหม่ 6 เสียง พรรคเพื่อชาติ 5 เสียง และพรรคพลังปวงชนไทย 1 เสียง

ทั้งนี้ พรรคอนาคตใหม่เหลือเสียงโหวตเพียง 79 เสียง (จาก ส.ส. 81 คน) เนื่องจาก นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ถูกศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว จึงไม่สามารถร่วมโหวตได้ และ นางจุฬิตา จันทรวงศ์ ส.ส.นครปฐม เขต 5 ขอลาป่วย (สรุปผลโหวตนายกฯ ประยุทธ์ vs ธนาธร, 16 พฤศจิกายน 2562) กล่าวโดยสรุประบบรัฐสภาไทยได้กลายเป็นสถาบันการเมืองรองรับการสืบทอดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมผ่านเสี้ยวกลุ่มประชาธิปไตยสำเร็จลงอย่างง่ายดาย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะสมาชิกหุ่นเชิดของภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ มีความชอบธรรมทางการเมืองเป็นไปตามกติการัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 เป็นประชาธิปไตยแบบไทย ๆ อันสมบูรณ์แบบ

ผลของการใช้อำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม

หลังจากผ่านพิธีกรรมการสืบทอดอำนาจตามครรลองและกติการัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ในทางการเมืองเป็นที่รับรู้ในเชิงประจักษ์ว่ารัฐบาลของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะสมาชิกหุ่นเชิดของภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ และ กลุ่มนายทหาร คสช. มีความได้เปรียบพรรคฝ่ายค้านอยู่ค่อนข้างมาก จากเงื่อนไขกติกาของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ที่กลุ่มนายทหาร คสช. ได้อาศัยทาส - บริวารรับใช้ ร่างไว้เพื่อรองรับการสืบทอดอำนาจของตนเอง ทั้งนี้ยังสามารถใช้อิทธิพลทางการเมืองควบคุมกลไกสถาบันทางการเมืองหลักของประเทศ องค์การอิสระ ระเบียบราชการ กองทัพ ตำรวจ หน่วยงานความมั่นคงได้ทั้งระบบ

แต่สิ่งที่รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ไม่สามารถควบคุมได้เลย คือ การครองใจประชาชน พลัศัทธิจากประชาชนนับวันยิ่งน้อยลง เพราะรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ททรศหักหลังประชาชน นับตั้งแต่รัฐประหาร พ.ศ. 2557 ความชิงชังของประชาชนต่อรัฐบาลของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เริ่มมากขึ้นทุกวัน การวิพากษ์วิจารณ์ของชาวบ้านที่ดังขึ้นเป็นผลของการใช้อำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมที่ให้ความสำคัญการ

บริหารและการใช้อำนาจที่โน้มเอียงเอื้อประโยชน์เฉพาะภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ กลุ่มทุนผูกขาด กองทัพ และนักการเมือง ที่เป็นเครือข่ายนั่งร้านอำนาจของรัฐบาลเท่านั้น

ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญที่ผู้เขียนเห็นว่า รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมในเสื้อคลุมประชาธิปไตยไม่สามารถครองใจประชาชนได้ เพราะพฤติกรรมการบริหารเล่นพรรคเล่นพวกมากเกินไปจนประชาชนเอือมระอาในพฤติกรรมของผู้นำ การใช้อำนาจในลักษณะ 2 มาตรฐาน (Double standard) พฤติกรรมความไม่โปร่งใสของรัฐมนตรีภาพลักษณ์ของรัฐมนตรีในรัฐบาลที่มีข่าวพัวพันกับการค้ายาเสพติด การใช้จ่ายงบประมาณอย่างสิ้นเปลืองของกองทัพ การตีความกฎหมายเพื่อประโยชน์ผู้นำรัฐบาล รวมถึงพฤติกรรมอันธพาลของ ส.ส. พรรคพลังประชารัฐบางราย ฯลฯ พฤติกรรมการบริหารรัฐบาลเหล่านี้สะสมความไม่พอใจให้กับประชาชนอย่างกว้างขวาง ประชาชนรู้สึกสิ้นหวัง หหมดศรัทธากับรัฐบาลลงทุกขณะสิ่งเหล่านี้นำมาสู่วิกฤตศรัทธาต่อรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่ารัฐมนตรีในรัฐบาลส่วนใหญ่มาจากกระบบโควต้ามาจากการต่อรองผลประโยชน์กันในทางเศรษฐกิจการเมือง เจื้อนไขสัญญาในการเข้าร่วมรัฐบาลของพรรคการเมืองต่าง ๆ มากกว่าที่จะพิจารณาผู้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริงในการเข้าสู่ตำแหน่ง (Put the right man on the right job) ศักยภาพของรัฐมนตรีบางคนในรัฐบาลทำได้แค่เปิดงาน เยี่ยมชมนิทรรศการ และฟังรายงานบรรยายสรุป ตามแบบฉบับผักชีโรยหน้าซึ่งเป็นมาตรฐานของระบบราชการไทยที่ล้าหลัง

เสียงวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลจากประชาชนที่ดังขึ้นทุกวัน แต่รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมในเสื้อคลุมประชาธิปไตยก็ไม่ได้ใส่ใจอย่างจริงจัง นายกรัฐมนตรียังจัดงานเลี้ยงครั้งแล้วครั้งเล่า ตีหมิ่น ร้องเพลง กันอย่างมีความสุขด้วยอาหารชั้นดีอย่าง “ซูปหูฉลามหม้อดิน” (ในขณะที่กลุ่มอนุรักษ์ทั่วโลกต่างเคลื่อนไหวต่อต้านการบริโภคหูฉลาม) รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมในเสื้อคลุมประชาธิปไตยคิดเพียงสถานะ

ความมั่นคงในอำนาจของตนเองและเครือข่ายอำนาจเป็นหลักสำคัญ ทั้งที่ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน คนยากคนจนค่อนข้างประเทศมีชีวิตที่ยากลำบากมากขึ้น หลังจากรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมชุดนี้ที่ปกครองประเทศตั้งแต่ในยุค คสช. เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมได้เพียงแค่แจกบัตรคนจน ด้านหนึ่งเหมือนเป็นการช่วยเหลือประชาชนแต่ด้านหนึ่งก็เหมือนตอกย้ำให้ประชาชนอยู่กับความจนตลอดไปด้วยวิธีการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุของรัฐบาล มาตรการที่รัฐบาลช่วยเหลือประชาชนในรูปโครงการต่าง ๆ เช่น บัตรคนจน / ชิม - ซ้อป - ใช้ ฎกวิจารณ์อย่างกว้างขวางว่า ในท้ายที่สุดแล้วคนที่ได้รับผลประโยชน์ คือ กลุ่มทุนที่หนุนหลังรัฐบาล เงินงบประมาณที่รัฐบาลใช้ในโครงการเหล่านั้น ท้ายที่สุดแล้วจะหมุนกลับไปเป็นรูปของกำไรแก่กลุ่มทุน ไม่ได้สร้างความยั่งยืนอะไรกับประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

ในทางกลับกันแนวนโยบายของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมกลับมีความมุ่งมั่น เอาใจจริงเอาใจในการรับใช้นายทุนอย่างตรงไปตรงมา ไม่สนใจข้อเรียกร้องจากประชาชนที่ห่วงเกรงผลกระทบต่อนโยบายที่รัฐบาลออกมาเพื่อประโยชน์ของนายทุน รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมฉวยโอกาสด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ทุนได้ประโยชน์ให้มากที่สุดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม เสียเงตตะโกนของชาวบ้านดังน้อยกว่าเสียงกระซิบของนายทุน

รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะหุ่นเชิดของภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ สมประโยชน์กับกลุ่มทุนผูกขาดได้ปิดปากประชาชนด้วยอำนาจเผด็จการ ม. 44 การออกกฎหมายถ้อยแถลงทรัพย์สินและกิจการต่าง ๆ ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นทรัพย์สินของประชาชนไทยทั้งประเทศไปให้กับกลุ่มทุนในพรรคประชารัฐที่เข้ามาสนับสนุนรัฐบาล คสช. ในการเลือกตั้งเพื่อสร้างรัฐบาลทาสนายทุน หรือที่เรียกกันว่ารัฐบาลประชาธิปไตยจอมปลอมของนายทุน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีรัฐบาลไทยที่ปล่อยให้กลุ่มทุนผูกขาดเหล่านี้เข้ามาอยู่

วงใน ในการมีส่วนกำหนดทิศทางและนโยบายสาธารณะเกี่ยวกับทรัพย์สิน และ
กิจการด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานของประเทศ

“กลุ่มทุนผูกขาดเหล่านี้เป็นฐานกำลังสำคัญของพรรคพลัง
ประชาชน กลุ่มทุนผูกขาดเหล่านี้หวังเกาะติด คสช. ที่ต้องการสืบทอด
อำนาจรัฐผ่านพิธีกรรมการเลือกตั้ง ถ้าพรรคนี้อำนาจต่อไปได้ตาม
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยากรู้ว่าประชาชนคนไทยอีกกว่า 60 ล้านคน
จะเหลืออะไรไว้ทำมาหากินในอนาคตบ้าง” (‘รสนา’ แฉ ‘รัฐบาล - คสช.’
เอื้อกลุ่มทุนใหญ่ ชัด‘พปชร.’ ชนอนาคตไทยไม่เหลือ, 4 ธันวาคม 2562)
หรือกรณีที่รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมทาสนายทุนได้ปิดปากประชาชน
ด้วยการใช้ ม.44 เร่งการอนุมัติผังการใช้ที่ดินเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ
เขต EEC ให้แก่กลุ่มทุน โดยไม่ใส่ใจเสียงคัดค้านของประชาชนต่อการจัดทำผังเมือง
เป็นไปตามหลักการการทำผังเมืองหรือไม่ ก็ไม่มีคำตอบที่ชัดเจนจากรัฐบาลเผด็จการ
อำนาจนิยมทาสนายทุน เพราะประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการที่รัฐบาล
เผด็จการอำนาจนิยมทาสนายทุนออกนโยบายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มทุนในการ
จัดทำผังเมืองครั้งนี้ มีพื้นที่เท่ากับ 30 ผังเมืองรวมกัน บางพื้นที่มีความหลากหลาย
บางพื้นที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ บางพื้นที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ บางพื้นที่เป็นพื้นที่เกษตร
การทำผังเมืองรัฐบาลควรต้องใช้เวลามากพอสมควร ต้องรับฟังความคิดเห็นของ
ประชาชน ต้องคำนึงถึงสิทธิชุมชน ภูมินิเวศ ภูมิวัฒนธรรม ฯลฯ (“EEC” เขต
เศรษฐกิจ “พิเศษ” สำหรับใคร ?, 16 พฤศจิกายน 2562) แต่รัฐบาลก็ไม่ใส่ใจรับเร่ง
ดำเนินการจนเกิดผังเมืองที่สมประโยชน์ของกลุ่มทุน ส่วนชีวิตประชาชน คนยากคน
จน จะเป็นอย่างไรนั้นไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมทาสนายทุน เพราะ
รัฐบาล คือ ทาสนายทุน รับใช้นายทุน ประชาชน คือ จึงเป็นสิ่งแปลกปลอมของ
รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมทาสนายทุน

อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ บรรยายพิเศษเรื่อง ความเปลี่ยนแปลงในชนบทกับทิศทางที่ควรจะเป็น

ขบวนการเคลื่อนไหวภาคประชาชนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยอธิบายว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แยกไม่ออกจากการต่อสู้ทางการเมืองในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา การทำรัฐประหารของ คสช. พ.ศ. 2557 คือ การจัดความสัมพันธ์แบบของอำนาจใหม่ระหว่าง รัฐ ทูต ที่พยายามประสานหลอมรวมกลุ่มต่าง ๆ มาไว้อยู่ด้วยกันภายใต้ยุทธศาสตร์ 20 ปี สะท้อนชัดเจนถึงความพยายามปกป้องและโอบอุ้มกลุ่มทุนใหญ่ เพราะที่ผ่านมารัฐบาลพึ่งพากลุ่มทุนผ่านนโยบายประชารัฐ ซึ่งพบว่ามีกลุ่มทุนใหญ่ให้การสนับสนุนไม่น้อยกว่า 25 กลุ่มทุน รูปแบบนี้จึงถูกเรียกว่า “รัฐบรรษัท” ส่งผลให้ในอนาคต “กลุ่มทุนจะกลายเป็นผู้กุมอำนาจรัฐ” ส่วนรัฐบาลกุมอำนาจเพียงด้านความมั่นคง

ดังนั้น การที่ยุทธศาสตร์ชาติสนับสนุนให้กลุ่มทุนเติบโตก็เท่ากับพัฒนาทุนนิยมไทยเท่านั้น ทำให้จากนี้ระบบอุปถัมภ์จะเข้มแข็งขึ้น ประชาชนนิยมจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ความเหลื่อมล้ำจะยิ่งสูงขึ้น สิ่งเหล่านี้กระทบกับวิถีชนบทอย่างรุนแรง ความเปลี่ยนแปลงกระทบต่อชาวบ้านชัดเจน คือ วิธีการทำเกษตรกรรม เพราะเมื่อพวกเขาเข้าสู่การทำเกษตรภายใต้ระบบทุน วิธีดั้งเดิมก็เปลี่ยนไป ชาวบ้านซึ่งมีที่ดินพื้นที่ปลูกพืชจำนวนมากจะเป็นผู้ถูกเลือกให้เข้าสู่ระบบ เพราะสามารถป้อนผลผลิตให้กับทุนได้มาก ส่งผลให้ชาวบ้านกลุ่มนี้มีรายได้และยกฐานะที่ดีขึ้น ตรงกันข้ามกับชาวบ้านที่ไม่ได้เข้าสู่ระบบจะไม่ถูกพัฒนา ไม่สามารถรวมกลุ่มกันต่อรอง ไม่มีตลาดรับซื้อสินค้าเกษตร ที่สำคัญ คือ ถูกปล่อยให้เคว้งคว้าง มีหนี้สินและท้ายที่สุดก็ต้องขายที่ดิน ทรัพย์สิน เปลี่ยนสถานะจากเกษตรกรเป็นกรรมกรที่ไร้ปัจจัยการผลิต (“อรรถจักร์” ชัดยุทธศาสตร์ชาติ เอื้อทุนใหญ่ เพิ่มเหลื่อมล้ำ, 16 พฤศจิกายน 2562)

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2563) ได้วิพากษ์ลักษณะโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองหลัง พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2563 อย่างตรงไปตรงมาว่า สังคมเศรษฐกิจการเมืองไทยในเวลานี้ เป็นผลพวงของการใช้อำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม เนื้อแท้ของของโครงสร้างอำนาจเศรษฐกิจการเมืองไทย

ในเวลานี้ คือ การสถาปนาระบอบทุนนิยมเสรีแบบเข้มข้น และการสถาปนาการเมืองแบบเผด็จการอำนาจนิยมของเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ ผ่านการเลือกตั้งจอมพลอมตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2660 โดยมีอาศัยกลไกเครือข่ายอำนาจภาคีพันธมิตรชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษฯ กลุ่มทุนผูกขาด กองทัพ ระบบราชการ ชนชั้นกลางเมือง และเจ้าพ่อท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้ประโยชน์จากโครงสร้างเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีและการเมืองแบบเผด็จการอำนาจนิยม เป็นพันธมิตรในการสถาปนาโครงสร้างอำนาจนิยมทางเศรษฐกิจการเมือง ในขณะที่ประชาชนคนรากหญ้ามีชีวิตที่ยากไร้ สิ้นหวังลงทุกวัน การฆ่าตัวตายรายวันของประชาชน - คนยากคนจน คือ การแสดงพลังครั้งใหม่ของมนุษย์ผู้สิ้นหวัง

สรุป

บทความนี้สรุปบทวิเคราะห์การเมืองอำนาจนิยม: จาก คสช. - ถึงเสี้ยวคลุมประชาธิปไตยเป็นการวิพากษ์จากจุดยืนทางเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง มีเนื้อหาสรุปดังนี้

1. การสถาปนาอำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม (พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2562) ที่รู้จักกันนาม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. โดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ในทัศนะของผู้เขียนเห็นว่า รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมชุดนี้โดยเนื้อแท้แล้ว คือ การร่วมมือของภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษในสังคมไทย ประกอบด้วย ชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษนิยม ชนชั้นนำภาคีรัฐชนชั้นนำในกองทัพ กลุ่มทุนผูกขาด กลุ่มชนชั้นกลางในเมือง และนักธุรกิจการเมือง ได้ร่วมกันสร้างเงื่อนไขทางการเมืองเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการรัฐประหาร

2. ลักษณะการใช้อำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมได้เผยธาตุแท้ให้ประชาชนได้เห็นว่า ไม่มีการปฏิรูปประเทศตามคำกล่าวอ้างใน การรัฐประหารทั้งหมดเป็นการหลอกลวงประชาชน เป็นภาพลวงตาเพื่อสร้างความชอบธรรมในการ

รัฐประหารเท่านั้น เบื้องหลัง คือ สภาวะสมประโยชน์ทางเศรษฐกิจการเมือง
กันระหว่างภาคีพันธมิตรเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ กลุ่มทุนผูกขาด และกลุ่ม
นายทหารที่ก่อการรัฐประหารเท่านั้น

3. การสืบทอดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยาม หลังจากยึดอำนาจผ่าน
มา 5 ปี รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยามเริ่มหลงใหลในอำนาจ และต้องการการสืบทอด
อำนาจผ่านกติกาประชาธิปไตย และได้เข้าสู่อำนาจในกติกาตามรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. 2560 ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างความชอบธรรมในการสืบทอดอำนาจของ คสช.
โดยมีพรรคพลังประชารัฐ ซึ่งเป็นที่รับรู้กันว่าเป็นพรรคการเมืองที่ถูกจัดตั้งขึ้น เพื่อ
รองรับการสืบทอดอำนาจเผด็จการอำนาจนิยาม หลังการเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม
พ.ศ. 2562 พวกเขาโดยได้ร่วมมือกับกลุ่มทุนธุรกิจการเมือง เจ้าพ่อท้องถิ่น และการ
สนับสนุนอย่างแข็งขันจากสมาชิกรัฐสภา (สว.)

4. ผลของการใช้อำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยามหลังจากผ่าน
พิธีกรรมการสืบทอดอำนาจตามครรลองและกติการัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 รัฐบาล
เผด็จการอำนาจนิยามมีความได้เปรียบพรรคฝ่ายค้านอยู่ค่อนข้างมาก สามารถใช้
อิทธิพลทางการเมืองควบคุมกลไกสถาบันทางการเมืองหลักของประเทศได้ทั้งระบบ
แต่สิ่งที่รัฐบาลฯ ไม่สามารถควบคุมได้เลย คือ พลังศรัทธาจากประชาชนที่นับวันยิ่ง
น้อยลง เพราะการใช้อำนาจของรัฐบาลฯ ในการรับรู้ของประชาชนให้โน้มเอียงเอื้อ
ประโยชน์เฉพาะภาคีเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์ฯ และนักการเมืองที่เป็น
เครือข่ายอำนาจของตนเอง รัฐบาลฯ คิดเพียงสถานะความมั่นคงในอำนาจของ
ตนเองเป็นหลักสำคัญ ทั้งที่ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน คนยากคนจนค่อนข้าง
ประเทศมีชีวิตที่ยากลำบากมากขึ้นหลังจากรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยามชุดนี้ที่
ปกครองประเทศ ตั้งแต่ในยุค คสช. เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กองบรรณาธิการข่าวสด. (2554). 49 วัน ยิ่งลักษณ์ ผู้นำๆ หญิง คนแรกของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- คสช. แจกใบปลิว 10 เหตุผลทำรัฐประหารที่อนุสาวรีย์ชัยฯ. (2 ธันวาคม 2562). ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/politics/detail/9570000061701>
- ไชยันต์ ไชยพร. (14 ธันวาคม 2562). หลั่งและหน้ารัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2557. กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637968>
- “ทักษิณ” ขอบคุณคนในพรรคเพื่อไทย ขนทัพเยี่ยมเยียนให้กำลังใจถึงดูไบ. (1 ธันวาคม 2562). ไทยรัฐออนไลน์. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/politic/1716485>
- จำรัสศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์. (2561). “ข้ออ้าง” การปฏิวัติ - รัฐประหารในการเมืองไทยสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- นิรโทษกรรม “สุดซอย” หายนะ “เพื่อไทย” ลงกำนัน ปันมือปลุกฮือ ขับไล่ยิ่งลักษณ์. (4 ธันวาคม 2562). ไทยรัฐออนไลน์. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/politic/1505783>
- ปิยะภพ เอนกทวีกุล. (2 ธันวาคม 2562). ย้อนเส้นทางบูรพาพยัคฆ์ เด็บโตยุคทักษิณ ชินวัตร ก่อนหยั่งรากครองตำแหน่ง ผบ.ทบ. กว่าทศวรรษ. *The Standard*. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/burapa-payak/>
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2547). *มาศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมืองกันเถิด*. เอกสารอัดสำเนา.
- ประภาพร สีหา. (2560). ความขัดแย้งทางการเมืองกับรัฐประหารปี พ.ศ. 2557. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 4(2), 150 - 152.

- เปิดแผนเสื้อแดงโคลนนิ่ง กปปส. (2 ธันวาคม 2562). *โพสต์ทูเดย์*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/politic/report/280445>
- ‘รสนา’ แฉ ‘รัฐบาล - คสช.’ เอื้อกลุ่มทุนใหญ่ ชัด‘พปชร.’ ชนชนอนาคตไทยไม่เหลือ. (4 ธันวาคม 2562). *แนวหน้า*. สืบค้นจาก <https://www.naewna.com/politic/386967>
- ราชกิจจานุเบกษา. (16 พฤศจิกายน 2562). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. *ราชกิจจานุเบกษา*. สืบค้นจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>
- “รัฐประหาร” ผบ.ทบ. แฉลงยึดอำนาจ. (2 ธันวาคม 2562). *โพสต์ทูเดย์*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/การเมือง/296407>
- ลำดับเหตุการณ์วันที่ 20 - 22 พ.ค. วันรัฐประหาร. (14 ธันวาคม 2562). *กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้นจาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/584057>
- แลรี่ ไดมอนด์: ประชาธิปไตยโลกที่ถดถอยกับบันไดเผด็จการ 12 ขั้น. (1 ธันวาคม 2562). *ประชาไท*. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal/2018/08/78393>
- วัชรพล พุทธิรักษา. (2559). บทบรรณาธิการ ว่าด้วยลัทธิมาร์กซ์ / มาร์กซิสม์ (Marxism). *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 12(2), 11 - 15.
- “วันนอร์” แฉกลางสภา ถามต่อหน้าบิ๊กตู่ พุดวางแผนก่อนยึดอำนาจ 3 ปี หมายความว่าอะไร ?. (2 ธันวาคม 2562). *มติชนออนไลน์*. สืบค้นจาก https://www.matichonweekly.com/hot-news/article_214013
- วุฒิ สรา. (16 พฤศจิกายน 2562). “เพื่อไทย” สายตรง - สายเลือด “ทักษิณ”. *มติชน*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/newsroom/analysis/news_1180141

- สรุปผลโหวตนายกฯ ประยุทธ์ vs ชนาธร. (16 พฤศจิกายน 2562). *The Standard*. สืบค้นจาก <https://www.thestandard.co/pm-vote-summary-results/>
- สืบทอดอำนาจ.(16 พฤศจิกายน 2562). *ilaw*. สืบค้นจาก <https://ilaw.or.th/taxonomy/term/1772>
- สืบทอดอำนาจถึงที่สุดขอย ? . (14 ธันวาคม 2562). *ไทยรัฐออนไลน์*. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/content/377412>
- “อรรถจักร์” ชัดยยุทธศาสตร์ชาติ เอื้อทุนใหญ่ เพิ่มเหลื่อมล้ำ. (16 พฤศจิกายน 2562). *Thai PBS NEWS*. สืบค้นจาก <https://news.thaipbs.or.th/content/283280>
- 4 ปี คสช. ปฏิรูปแค่พิธีกรรม. (1 ธันวาคม 2562). *ไทยโพสต์*. สืบค้นจาก <https://www.thaipost.net/main/detail/9567>
- “EEC” เขตเศรษฐกิจ “พิเศษ” สำหรับใคร ? . (16 พฤศจิกายน 2562). *ilaw*. สืบค้นจาก <https://ilaw.or.th/node/5358>
- E-DUANG: ปีสางทักษิณ ปีสายยิ่งลักษณ์ “ปฏิมา” การเมือง หลอกหลอน. (2 ธันวาคม 2562). *มติชนสุดสัปดาห์*. สืบค้นจาก https://www.matichonweekly.com/e-daung/article_123479
- Whibley, L. (2020, January 3). Greek Oligarchies, Their Character and Organisations. Retrieved from <https://archive.org/details/cu31924028258204/page/n10/mode/2up/>

